

*Kot umre meduza,
ko na obalo jo
naplavi oceana plima,*

*tako umre srce,
ko zavrže ga
ljubezen kriva.*

gambijska narodna

MLADOST

*Goljufiva je ljubezen kratka,
ko odpira rajski cvet,
saj ne postane sreča sladka,
ko ponjo moraš v beli svet!*

*Mladost jo kuje v zvezde večne,
ker nje sodbe so dobrote,
ki misli in usode srečne
živijo sredi večne zmote!*

*Ob grobu odprtem, na sodni dan,
kdor večno ji bo slavo pel,
ne odnese mu spomina črni vran,
vekomaj po njej bo hrepenel.*

MLADOST 1

*Preklet je up kopreni,
ki nama je ušel
in v katerega ne vračam se
s ponosom,
ki si mi ga dala.*

*Nisem si ga
upal vzeti,
ker dan za dnem
morijo up spomini,
nate.*

*Preziram vedno bolj
ta daljni svet
v slepi strasti,
hodim terjat
pravdo in pravico,
ki sem jo preslepil,
in odšel.*

MLADOST 2

*Bilo ni trenutka
brez smeha in petja,
od dneva radosti,
do dne ko vse mine.*

*Skozi jutranjo roso,
skozi bežne spomine,
sonce izrine
mladostne skomine.*

*A kriv sem, in žrtev bolečine.
Naslanjam na sence se
žalostnih, tihih cipres.*

MLADOST 3

*Tekel sem za njo,
po bistrh studenčkih
po tratah cvetočih,
da bi še kdaj
okusil njen raj.*

*Slišal sem glas njen mili,
po bistrh studenčkih
po tratah cvetočih,
da bi ujel ga po sili.*

*Prebral sem modrih knjig stotero,
po bistrh studenčkih
po tratah cvetočih,
želel sem si jo,
kot nikoli nobeno.*

*Videl sem kako hitro,
v bolno starost,
po istih potočkih,
po tratah cvetočih,
se preobrača prekleto mladost.*

MLADOST 4

*Hladno je
in občutek jeseni
golovejega drevja
me tiho prevzema.*

*Drhtim kot poslednji,
listič na veji,
v vetru, ki veje
kot čas, vedno v isto smer.*

*Jesen je,
jesen prešernih norosti,
jesen neizpete poezije,
jesen vedno prekratke mladosti.*